

Doplnění 16

Dne 23. října 1993 během mého formálního, jakož i neformálního niterného stavu, v rozporech intuitivního rozlišování mi byla Milosrdenstvím a Štědrostí Pána Ježíše Krista předložena následující objasnění, rozpracování a vysvětlení, abychom jim porozuměli, uvažovali o nich, intuitivně je verifikovali a potvrdili - pokud tak učiníme pouze ze své vůle a volby bez jakéhokoli vnějšího nátlaku:

V doplnění 15, které jste, Petře, obdrželi během svého pobytu u Marka v Koloradu ve dnech 9., 10. a 11. října 1993, se sděluje, že určité ideje tohoto doplnění jsou nekonkrétní a zahalené. Bylo též naznačeno, že je tvou povinností, misí, odpovědností a posláním si s pomocí přímého nadání, intuice a vstupu Pána Ježíše Krista v Jeho/Její Nové přirozenosti do tvé mysli objasnit, vysvětlit a vyložit obsah tohoto doplnění, jakož i ostatních - jak minulých, tak i budoucích. Pak je představit všem, kdo jsou spojeni s Jeho/Její Novým zjevením, aby je oni sami intuitivně verifikovali, potvrdili, zvažili a uvedli v život v individualizované a zosobněné formě, která je v souladu s jejich zvláštní a jedinečnou přirozeností, úrovní duchovního rozvoje a povahou jejich posláním, které mají přímo od Pána Ježíše Krista.

Než postoupíme dále ke speciálním záležitostem, necht' se objasní, že hlavní změnou ve formě těchto doplnění je od této chvíle to, že nic se již nikomu nebude předkládat ve formě návodů, instrukcí a návrhů, jak se má chovat, co má dělat a jak použít cokoli, co vyvstane z těchto doplnění. Je výhradní a absolutní odpovědností každého jednotlivce, který čte toto či jiné poselství, aby ze svého nitra s pomocí metody rozlišující intuice našel a stanovil, jaké jsou jeho osobní a individuální návody a metody k praktikování principů Nového zjevení a všech jeho doplnění. Každý jedinec je na základě prvotní dohody osobně odpovědný a zodpovědný přímo Pánu Ježíši Kristu. Namísto toho budou tato či všechna následující doplnění nabízet pouze vysvětlení, rozpracování a objasnění idejí, pojmů a obsahu Nového zjevení s jeho doplnění, jak bude třeba, když a jestliže bude třeba; a také tu budou pro zjevení nových informací, které do té chvíle nebyly k dispozici z prostého důvodu, že nebyl ještě čas nebo by to bylo předčasné, aby se zjevily na každé jednotlivé křižovatce životní cesty na planetě Nula.

Takže nyní se obrátíme ke třem záležitostem pocházejícím z doplnění ze dne 9. - 11. října. První věc se týká definování metod a praktik. Co to vlastně jsou metody a praktiky a co vytváří jejich obsah a význam?

Existuje obecné chápání těchto pojmů a existuje i jejich zvláštní a podrobné vysvětlení. V obecném smyslu jsou všechny metody a praktiky tím, co se očekává od lidí ve smyslu toho, jak smýšlejí, cítí, jak se chovají, vytvářejí vztahy, fungují a projevují se v každodenním životě. Každý je na své cestě individuálním životem situován do určitých pravidel, předpisů a očekávání, která jsou určena buď rozličnými zákonnými či společenskými požadavky, či zvláštními znaky nějakého společenstva nebo oblasti. Tyto požadavky do posledního detailu diktuji jedinci způsob jeho života a všechny jeho aspekty. Očekává se, že se s těmito požadavky a očekáváními ztotožní. Neučiní-li tak, stává se takřikajíc vyvrhelem.

Na druhé straně tu máme jistá zvláštní seskupení metod a praktik, které lze rozdělit do čtyř kategorií:

1. Nejběžnější metody a praktiky lze shledat ve všech tradicích, zvycích a zvláštních kulturách, které diktují způsob života každé zvláštní společnosti či národa. Všechny tradice, zvyky a kulturní návyky jsou v zásadě ustanoveny za tím účelem, aby se neustále udržoval status quo a přežíval zvláštní životní styl, vynucený požadavky jedinečnosti každého zvláštního národa či jen oblasti v rámci tohoto národa. Následkem tohoto udržování je důsledná neohybnost, tuhost a neochota něco změnit či postoupit vpřed k nějakému odlišnému způsobu a stylu života. Lpění na tomto typu života ustanovuje bytí v negativním stavu. Není-li kdo ochoten odvrhnout tento stagnující životní způsob, je mu souzeno zůstat otrokem svých vlastních tradic, zvyků a kultur. V tom případě odmítá svou vlastní svobodu a nezávislost. Výsledkem toho je rozpoložení, které mu nedovoluje dělat rozhodnutí z vlastní svobodné vůle a volby. Nerozhoduje se z pozice vlastní individuální jedinečnosti, ale namísto toho z pozice běžně přijímaného zakládání si na příslušných tradicích, zvycích a kulturách. Takže se žije životem stagnujícího shromažďování a hromadění, které se udržuje neohybností, tuhostí a pevností toho, jak kdo přijímá svůj životní způsob v souladu s požadavky veškerých pravidel a očekávání jemu příslušné společnosti.

2. Jiné nejběžnější metody a praktiky jsou obsaženy ve všech náboženských, duchovních a kultovních doktrínách, dogmatech, rituálech, předpisech a požadavcích, které jsou vnucovány jejich následovníkům a jejichž praktikování se požaduje a udržuje do nekonečna bez toho, že by se povolilo, aby mohly nastat či se odehrát nějaké změny či modifikace. Ohromné nebezpečí v následování těchto stagnujících pravidel a rituálů spočívá ve faktu, že se to „děje ve jménu Božím“, jehož autorita je neoddiskutovatelná, neměnitelná a nezměnitelná, a kdykoliv se nenásledují či nesetrvává se u nich, hrozí věčné zatracení. Nejohavnějším zločinem, který neustále páchají všechna náboženství na planetě Nula zvláště a v zóně vymístění obecně, je to, že nanejvýš pevně a zoufale lpějí na ideách, pojetích či výrocích, které pocházejí z doby před mnoha sty či dokonce tisíci lety, aniž by se jakkoli dovolovalo jakékoli odchylení. Tím, že tak činí, naznačují, že Bůh není schopen přijít s něčím novým a cokoli dávno stanovil, je platné na všechny časy a přesně tak, jak to stanovil, a tak tomu bude navěky a jakékoli změny v tomto ohledu nejsou jakkoli možné. Takový nárok se rovná vzdorování Bohu a činí Ho neschopným, nezáživným, neproduktivním a netvůrcím. Takové pojetí přirozenosti Boží ustanovuje život negativního stavu. Takže všechna současně existující náboženství, a to bez jakékoli výjimky či výluky (včetně vyznavačů Swedenborgova učení ve všech jejich existujících větvích), neslouží pravému Bohu, ale tím, že pevně lpí na všech dogmatech, doktrínách a obřadech (vyvinutých a založených před stovkami či tisíci lety) svých příslušných náboženství, kultů či čehokoli, co vám zde v tomto ohledu tak bují, ve skutečnosti slouží negativnímu stavu. Nedovolí-li v tomto či jiném ohledu jakékoli změny či doplnění novými údaji, přispívají velmi mocně a významně k udržování života negativního stavu.

3. Specifičnost tohoto bodu metod a praktik se vztahuje k obecně ustanoveným pravidlům a návodům lidských systémů zákonů a z nich vyplývajících nakupení zákonů, které diktují, co je a co není dovoleno v rámci každého národa či společenství. Když si určíte a ustanovíte takové zákony a pravidla života a lidského chování, automaticky se omezujete ve svém expresivním či impresivním projevu a chování. Důvod k tomu lze nalézt ve faktu, že jestliže se odchylujete jakýmkoli způsobem od těchto pravidel, porušujete ustanovené kodexy. A výsledkem toho, je potrestání a ochuzení vlastní svobody. Problémem s těmito typy zákonů a pravidel

je, že mají sklon setrvávat v knihách po staletí a zabírá to nezměřitelné úsilí a mnoho času, než se v nich učiní jakékoli změny či modifikace, aby se přizpůsobily požadavkům progresivního směřování v lidském rozvoji; to jest, řekněme, že odlišná doba si vyžaduje odlišné chápání a způsob použití těchto zákonů a pravidel. V progresivním způsobu života se takové zákony a pravidla stanou zastaralými velmi rychle. Zabere to ohromné množství úsilí a času, aby se změnila. A nejen to, ale problémem je též, že v době, v jaké se tato změna uskutečňuje, uběhne tolik času, že prováděné změny a modifikace se stávají ve chvíli svého uskutečnění taktéž obsoletními a neodpovídajícími novým poměrům. Takto se problémy zavile udržují v životě negativního stavu. A ačkoliv jsou takové zákony a pravidla nutné ve společnosti, která je ovládána principy džungle negativního stavu, problémem je to, že se velmi brzy stávají zpátečnickými a brzdicími, nesloužícími již svému původnímu účelu. Bez neustálých změn a modifikací, to jest bez jakýchkoli doplnění novými údaji, aby se přizpůsobily požadavkům každé jednotlivé doby na časové linii životní cesty, se stávají tyto zákony tak zkaženými, že začínají sloužit účelu přesně opačnému k tomu, pro který byly zpočátku ustanoveny. Tím, že se tak působí, či že se takovými stávají, slouží velmi pěkně udržování života negativního stavu.

4. Věc metod a praktik se vztahuje k osobním a individuálním záležitostem. Hlavní aspekt této věci se v tomto ohledu vztahuje k osobním návykům a rituálům, k jejichž ustanovení má každá individualita sklon. Je tendencí dělat věci stále a stále znovu přesně stejným způsobem. Je tu sklon být spojen s jistými věcmi, objekty, tretkami, mazlíčky a podobnými jsoucny a uvyknout na ně do té míry, že není žádné touhy, přání či ochoty cokoli v tomto ohledu změnit. Takový postoj potlačuje vlastní tvůrčí rozvoj a projev vlastního tvůrčího úsilí tím, že se zoufale lpí na tom, co je dobře zavedeno, zdánlivě pohodlné a důvěrně známé. Ustanoví-li se takový životní styl, jeden se naplní hrůzou, když se vyžadují či jsou nutné jakékoli změny či úpravy. Někteří lidé mohou v tomto ohledu jít tak daleko, že mohou vážně duševně onemocnět, jsou-li konfrontováni s nutností změny a pozměnění jejich dobře založeného životního stylu, kterému tak význačně uvykli. Jinými slovy si v tomto ohledu navykli na své metody a praktiky. Jakmile se stanete na něco navyklými či uvyklými, stáváte se toho otroky. A to odnímá jakoukoli touhu nebo přání anebo ochotu se tvořivě vyvíjet a měnit kdekoli, kdy je to třeba. V takovém případě se jeden stává plně oddaným, otrokem negativního stavu, vzdávajícím se v jeho prospěch zcela své svobody volby a projevu.

Podíváte-li se pečlivě na všechna tato seskupení metod a praktik, jakož i na všechno ostatní zde zmíněné (je duchovní povinností každého z vás, kdo je spojen s Novým zjevením, aby ze svého nitra objevil, jaké jiné zvláštní a osobní metody a praktiky pěstuje a uskutečňuje ve svém osobním životě, a aby je dle toho následně upravil, změnil, nahradil anebo doplnil), zcela zřejmě shledáte, že jejich hlavní charakteristikou je to, že jsou všechny vnuceny z vnějšku. Řeklo by se tedy, že jsou vnucené z vnějšku a nepocházejí z vnitřního či niterného uznání skrze intuici, zdali je něco tak, či jinak. Takže diktáty zevních nátlaků jsou považované za platné za všech dob a okolností, majíce stále stejné univerzální použití pro všechna individua bez jakéhokoli ohledu na jedinečnost a zvláštnost přirozenosti každé osoby a její role, pozice, totožnosti a jejího osudu. Takto působí negativní stav.

Jedním z hlavních a význačných důvodů toho, proč se v doplňcích Nového zjevení Pána Ježíše Krista tak velmi zdůrazňuje, že posun odehrávající se od skupiny směrem k jednotlivci a od běžně zavedených metod a praktik použitelných

všeobecně u každého k individuálním a jedinečným přístupům a návodům, které jsou použitelné jednomu jedinci, je ten, že život negativního stavu je životem skupin a mas. Čím větší je počet lidí ve skupině, tím se negativní stav stává mocnějším. To je obzvláště pravdou, jsou-li takové skupiny ovládány dobře zavedenými a dobře ustanovenými metodami a praktikami, které podléhají jejich funkci a činnosti. V okamžiku, kdy se taková všeobecná pravidla ustanoví, všichni členové této skupiny se okamžitě stávají cílem negativního stavu. Velmi brzy poté jsou všichni zkaženi negativním stavem - sloužíce jeho účelu a cílům. V pozitivním stavu na straně druhé - se klade důraz vždy na jednotlivce a jeho jedinečné nadání, prezentaci a projev z nitra při intuitivním rozlišování toho, co je a není správné a náležité, při neustálém vnímání - skrze toto osobní a jedinečné intuitivní rozlišování - potřeby změn, modifikací a doplňování v rámci vlastního způsobu a praktikování životního stylu bez jakýchkoli stagnací, kdykoli je to nutné a včasné - takřikajíc bez toho, aby se uvízlo v bahně jedněch metod a praktik, které byly náležité a správné do té doby, ale které nejsou již udržitelné v nadcházejícím způsobu duchovního progresu života, že tito jedinci v pozitivním stavu následně sdílejí tyto své jedinečné dispozice mezi sebou navzájem, takže přispívají svou jedinečnou dávkou všem ostatním, je zcela jiná věc.

Negativní stav šíří, když vnímá, že jakákoli jednotlivá individualita již není pod vlivem předešlých metod a praktik či skupinového hnutí, protože je zcela neschopen si představit, co se děje a jak učinit takového jedince terčem svého vlivu a své zkaženosti.

Z toho plyne zřejmý fakt, že od této chvíle je jediným způsobem, jak je možné být osvobozen od jakéhokoli vlivu negativního stavu či od jakékoliv moci, kterou by negativní stav mohl vykonávat na jakéhokoli jedince, individualizace vlastních metod a praktik s neustálými modifikacemi, změnami a doplněními v jejich procesu a užívání prostřednictvím vstupu z vlastního nitra intuitivním rozlišováním - z přítomnosti Pána Ježíše Krista v této intuici (slabý tichý hlas v tvém nitru!). Proto v tomto jednotlivém doplnění a ve všech ostatních, která by mohla následovat, již nenajdete nějaké směrnice či rady, jak máte žít svůj život a jak postupovat ve svém každodenním životě a svých záležitostech. To se stává záležitostí nejvyšší bezpečnosti a ochrany před nákazou a vlivem negativního stavu.

Vidíte, že negativní stav je neschopen učinit svým terčem jedince, který se spoléhá na svou intuici. Důvod lze nalézt v prostém a zřejmém faktu, uvedeném mnohokrát před tím, že vaše intuice je přímým nadělením Pána Ježíše Krista ve vás. A proto je přítomnost Pána Ježíše Krista ve vaší intuici nanejvýš přímá a mocná. Myslíte si, že je negativní stav schopen zvýšit útoky proti přítomnosti Pána Ježíše Krista? Taková snaha by vedla k okamžité anihilaci každého, kdo by se jen vzdáleně pokusil učinit takovou bláznivou věc.

Druhý pojem, který potřebuje objasnění a více propracované vysvětlení, je pojem užitý několikrát v Doplnku 15, a tím je důvěrná známost. V tomto poselství se uvádí, že lidští tvorové mají nebezpečný sklon lpět na tom, co je jim důvěrně známé. Co ustanovuje tuto důvěrnou známost ve vašem lidském životě? Jak lze pojem důvěrně známého definovat a vysvětlit, abyste přesně znali, čeho si máte v tomto ohledu být vědomi?

Tento pojem je v zásadě spojen s výše uvedeným vysvětlením ohledně metod a praktik. Dobře zavedené metody a praktiky, které se staly životním stylem jakéhokoli

individua, se celkem vzato stávají něčím velmi familiárním a zdánlivě bezpečným a jistým. Takové jsou všechny návyky a zautomatizované a ritualizované způsoby chování, jednání, myšlení, cítění, vztahů a podobné elementy. Takže tyto věci se lidem stávají opěrnými body důvěrně známého.

Je tu ale jiný bod v pojetí důvěrně známého. Vztahuje se k něčemu, co bylo původně vloženo do lidských genů pseudotvůrci. Má to vztah k tomu, jak jsou lidé uzpůsobeni vnímat realitu svého jsoucna a bytí a taktéž, jsoucna a bytí obecně. Zakládající na tomto uzpůsobení je pro ně jedinou věcí, která je skutečnou, a tudíž důvěrně známou, to, co vnímají svými vnějšími sensorickými orgány. Nejsou si vědomi skutečnosti, že jejich sensorické orgány byly původně pozměněny tak, aby jim poskytovaly nesprávné vjemy světa kolem nich, jakož i jich samotných. Zároveň byli uzpůsobeni tak, aby se spoléhali jen na to, čím jsou napájeni z vnějšku své mysli, to jest z něčeho, co je mimo nich, co se odlišuje od jejich osobních vstupů. Vstupující údaje o všem přicházejí vždy z jejich vnějšku. Při jejich rozvoji a založení vnímání je jim cokoli přicházející z vnějšku, či, jinými slovy, cokoli mohou slyšet svými ušima, vidět očima, ochutnat svými chuťovými pohárky, vnímat svým dotykem atd., důvěrně známé a pro ně pohodlné. Cokoli jiné, mimo jejich způsob vnímání, je velmi neznámé a nepohodlné.

To je typický způsob života v negativním stavu a života lidí. Skutečností této situace je to, že takzvaná familiarita, na níž tak lidé lpí, je fakticky nereálná - vzhledem k obecné definici života i lidského života speciálně. Zároveň to, co lidé pocítují jako důvěrně známé a pohodlné, ve skutečném jsoucnu a bytí buď vůbec neexistuje, nebo je to pokroucením a karikaturou pravé reality jen velmi málo se jí podobající či ji odrážející. Na druhé straně mince je fakt, že povaha této familiárnosti nemá svůj vlastní původní život, ale je vstupem idejí někoho jiného, idejí, které ve své podstatě a formě nevznikly v lidském životě nebo na planetě Nula. Jinými slovy: Realita je za scénou, ne na scéně. Aby se to tedy zopakovalo: Co lidé vnímají jako realitu, není pravá skutečnost, ale realitou je to, co je za jimi považovanou skutečností, či to, co způsobuje, že jejich skutečnost se jeví jako realita.

Avšak to, co je za jimi považovanou skutečností, je lidem naprosto cizí, a tudíž se tomu za každou cenu vyhýbají, lpíce namísto toho na tom, co je nereálné a je jen povrchní a přechodnou pseudorealitou, kvůli faktu, že je jim to důvěrně známé, potvrzované jejich způsobem vnímání prostřednictvím sensorických orgánů. A cokoli, co je s tím v protikladu, protiřečí tomu či to zpochybňuje, to vše je jim velmi nepohodlné a cizí, takže mají soustavný sklon to přehlížet či se tomu vyhýbat.

Vzhledem k tomu mají lidé nesprávný sklon nebrat v úvahu nic, co přichází z jejich nitra či z nich. Většina z nich dokonce popírá, že takové nitro existuje. Niternosti neboli niterný stav je něčím, co je jim značně cizí. Je-li to nefamiliární, pak je to nebezpečné, nepohodlné a není to nutné. Takže past negativního stavu je nastavena a většina z nich do ní padne velmi snadno, „pohodlně“ stagnujíc ve vlastní nereálné familiárnosti, považované jimi za jedinou skutečnost, kterou jsou ochotni přijmout, ve které chtějí být a se kterou chtějí zacházet.

Aby se vyhnulo této pasti, doporučilo se vám, abyste si přivykali pohlížet za scénu, za všechny tyto metody a praktiky a nad tuto pseudorealitu typického lidského vnímání. To znamená uznat a přijmout skutečnost, že je tu více než to, co se právě odehrává na scéně lidského života. A že vše na této scéně má hlubší, niternější smysl a účel; a že nic se neodehrává bez zvláštního souhlasu a přípravy

za účelem dosažení něčeho, co má multiverzální význam a slouží to v nejzajímavějším smyslu prospěchu z poučení z velmi důležité lekce všem ve Stvoření a z odjinud, jakož i z jindy. Znamená to též, a to je nejdůležitější, cvičit se v pohlížení dovnitř a vyhledávat všechny odpovědi na své životní otázky ve stavu a ze stavu vlastních niterností, a tak se do značné míry vyhýbat jakýmkoli a všem nátlakům negativního stavu, jakož i jakýmkoli jiným.

Jak si vzpomínáte z doplnění ze dne 9. - 11. října, je vše na planetě Nula uvaleno z vnějšku. Avšak na toto sdělení lze pohlížet následovně: Jsou uvalení způsobená negativním stavem a jsou některá jiná, která jsou dána povahou světa, v němž žijete. Všechny nátlaky negativního stavu existují za účelem, aby se někdo, kdo se nachází v jeho těsné blízkosti či je s ním ve styku, učinil otrokem či agentem jeho pseudoživota. Na straně druhé vyžaduje povaha života na planetě Nula, aby se proces poučení odehrál především s pomocí vloženého z vnějšku - to jest, jak se říká z vnějšku dovnitř. Kvůli tomuto uspořádání se i pozitivní stav přizpůsobil této situaci a předkládá lidem poučení způsobem ukládání z vnějšku - v tomto případě pomocí psaného slova či rad od někoho jiného. Této situaci pozitivních aspektů poznávání těmito jednotlivými způsoby vkládání z vnějšku se lze vyhnout s pomocí vaší schopnosti vcházet dovnitř a potvrzovat, ověřovat, zjišťovat intuicí, stvrzovat atd. vše, co se vám předkládá jakýmkoli vnějším nátlakem, zdali tomu je tak, či nikoliv. Je-li tomu tak, přijmete to, zvnitřníte a učiníte integrální součástí vlastního života. Když to odmítnete, nemůže to mít nad vámi žádným způsobem žádnou moc. V tomto případě jste zabezpečeni a zajištěni poznáním, že konáte něco, co se nachází mimo metody a praktiky vnějších obřadů vnějšího světa a rozplození.

Při pohledu na výše uvedená fakta je otázkou, zdali je ve vašem životě vůbec něco, co by negativní stav nebyl s to zkazit a co by se nemohlo stát jeho terčem. Jsou některé faktory, které jsou negativnímu stavu nepřístupné a nemůže si je jakkoli podřídit.

První se vztahuje ke stavu a procesu niterného vcházení nebo bytí či setrvávání - uvnitř sebe sama navždy. To jest, jak se říká, pohlížet na vše z nitra ven - jak Pán Ježíš Kristus učí ve všech knihách Svého Nového zjevení a ve všech jeho doplňcích. Být ve stavu niternosti znamená být v přítomnosti Pána Ježíše Krista a všech členů své duchovní rodiny, jakož i všech členů pozitivního stavu, kteří jsou s vámi na základě dohody spojeni. Být neustále a stále v přítomnosti Pána Ježíše Krista znamená vyloučení čehokoli a všeho vnuceného negativním stavem. Ale také to znamená neustálé a stálé individuální potvrzování, ověřování a dosvědčování všeho, co ukládá stav pozitivní (Nové zjevení Pána Ježíše Krista a všechna jeho doplnění, což k vám přichází z vnějšku ve formě slov a písemného materiálu) přímo a od Pána Ježíše Krista skrze vaši intuici. Jak víte, je stav intuice jak velmi osobní a individuální, tak je i středem vašeho nitra. Aby se znovu zopakovalo; Je to místo ve středu vašeho nitra, kde je přítomen Pán Ježíš Kristus s Jeho/Její pravou multiverzální skutečností. Negativní stav nemůže takový stav a takové rozplození jakkoli ovlivňovat. Nemohou se stát terčem. A je to tak proto, že je tu multiverzální zákon a výsada, které vám dovolují být v neustálém spojení a společenství s Pánem Ježíšem Kristem ve vás (význam Poslední večeře). Tato výsada nemůže být nikdy nikomu odňata. Aby se však této přítomnosti dosáhlo, je nutno ji z vlastní svobodné vůle a volby vyvolat. Na druhé straně je proces niterného vcházení a setrvávání něčím, co je neznámé, a tudíž většinou lidských tvorů nepohodlné. Ve většině případů se tomu vyhýbají. Proto se nemůže stát terčem negativního stavu.

Druhá situace se v tomto ohledu vztahuje k úplné verzi Nové modlitby Pána Ježíše Krista. Každé slovo této modlitby obsahuje multiverzální duchovní souvztažnost, jejíž vyvolání poskytuje velmi mocný a účinný štít proti úkladům negativního stavu. Jak Pán Ježíš Kristus ve Svém Novém zjevení uvádí, je Jeho/Její přítomnost v Jeho/Její Nové přirozenosti nanejvýš intenzivní. Toto sdělení je však pravdivé pod jednou podmínkou: Že pronášení této modlitby se nestane rituálem, rutinou a neztratí ve svém procesu svůj smysl a význam. Jestliže nevidíte či nevnímáte za slovy této modlitby multiverzálně mnohonásobnou duchovní souvztažnost a jestliže se nesoustředíte na význam slov, která obsahuje, pak se i může stát, že ji negativní stav zkazí a podřídí si ji.

Třetím stavem - bezpečným před negativním stavem, jestliže se k němu přistupuje s pozitivním a dobrým úmyslem, kvůli principu - je vaše zviditelňování, představování či myšlení si toho, že se nacházíte v bílém světle Pána Ježíše Krista, které pochází z Jeho/Její Nové přirozenosti a které se do vás promítá či do vás vlévá z Jeho/Její Absolutní nepodmíněné lásky, Moudrosti, Milosrdnosti a Opuštění. Ale aby to působilo, je nutné, aby každý, kdo k tomuto faktoru přistupuje, uznal a přijal fakt, že taková Nepodmíněná absolutní láska, Moudrost, Milost a Odpuštění Pána Ježíše Krista jistě existuje, a následně ukázal ochotu ji vyvolat, přijmout a zapojit do svého vlastního života. A opět nic z celkové moci negativního stavu v jeho souhrnu a vzato dohromady nemůže prostoupit, nebo odejmut nebo si podřídí tento typ Božské lásky, Moudrosti, Milosti a Odpuštění Pána Ježíše Krista, aby jej zničil. To obzvláště platí, jestliže je někdo přivolává z pozice vlastní svobodné vůle a volby, ze svého niterného stavu, kvůli principu, neboť konat takto je správné.

Čtvrtým stavem, který si negativní stav nemůže podřídí, je - pokud se dělá s řádným záměrem a kvůli správným důvodům - pravidelné denní čtení *Nového zjevení Pána Ježíše Krista* a všech jeho doplňků. Kdyby se však toto čtení mělo dělat pro jakýkoli jiný důvod než kvůli prohlubování vlastního poznání, chápání a praktikování všech principů Slova Pána Ježíše Krista, jak je zaznamenává Nové zjevení, a pro podporu rozvoje vlastní intuice, skrze kterou se verifikuje Pravda Nového zjevení osobně pro sebe sama, pak v takovém případě by tuto metodu mohl negativní stav pokazit ovládnout. V tomto případě bude vaše chápání toho, co je psáno v Novém zjevení a jeho průběžných doplňcích, zkreslené, nevhodné a bude sloužit vašemu duchovnímu poklesu. Jak si pamatujete z Doplňku 15, nesprávné chápání Nového zjevení a Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista a zkreslený náhled na tyto činitele z vás činí terč negativního stavu více, než je tomu u těch, co jsou v nejnižších z nejnižších pekel.

Ale u čtení Nového zjevení a jeho pokračujících doplňků - pokud se k tomu přistupuje se správným záměrem a ze správných důvodů - tu máme další bod. Jak víte, Nové zjevení obsahuje jisté informace, které jsou velmi včasné. Ale taktéž se přizpůsobuje svým obsahem a informacemi, které poskytuje, potřebám té které jednotlivé doby ve zde-a-nyní. Znamená to tedy, že *každé nové čtení* Nového zjevení a jeho doplňků vyvolá v každém čtenáři něco, co doposud nebylo k dispozici v době předešlého čtení z prostého důvodu, že nepřišel ještě čas, aby bylo vhodné to poznat či si to na základě čtení vydedukovat. A zároveň se tímto faktorem pomáhá čtenáři v dalším rozvoji jeho vlastní intuice, porozumění a míry pochopení všeho, co se vztahuje k obsahu Nového zjevení a všech jeho doplnění, jakož i k životu obecně a lidskému životu zvláště. Takže v každé době vytváří odlišnou, hlubší a účinnější úroveň osobní a individuální intuice, která pak uvádí čtenáře blíže k Pánu Ježíši Kristu v Jeho/Její Nové přirozenosti a k Jeho/Jejímu pozitivnímu stavu

a všem jeho členům. Kvůli této skutečnosti se tento proces nemůže podřídit negativnímu stavu. Kvůli faktu, že tento faktor se praktikuje za účelem dalšího rozvoje vaší intuice, vašeho poznání a chápání Slova Pána Ježíše Krista, a tak se vám umožňuje rozvoj lepšího a více osobního vztahu s Pánem Ježíšem Kristem v Jeho/Její Nové přirozenosti, může se uvedený přístup bezpečně považovat za probíhající mimo obvyklé metody a praktiky.

Důvodem, proč tedy nelze tyto shora popsané faktory podřídit negativnímu stavu, je to, že jdou za metody a praktiky a neodvozují se ze zevních věcí, kde mají metody a praktiky původ. Všimněte si prosím, že tyto faktory jsou ze stavu i ve stavu niternosti a stavem niterností čili stavem niterným. Vcházení do vašeho nitra je odchodem od zevnějších, a tedy z negativního stavu. Jak by se toto mohlo podřídit negativnímu stavu? Vyřčením kompletní verze Modlitby Pána Ježíše Krista a čtením Jeho/Jejího Nového zjevení a všech jeho doplnění se shora uvedeným záměrem a účelem se uvádíte do stavu niterností a to, když jste v tomto stavu, vás spojuje s různými okruhy Stvoření v pozitivním stavu a umožňuje přítomnost Pána Ježíše Krista ve vás. Jak by takový proces mohl být podřízen negativnímu stavu? Být ponořen v bílém světle Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista a skrze to v Jeho/Její Absolutní nepodmíněné Božské lásce, Moudrosti, Milosrdnosti a Odpuštění znamená být přímo pod ochrannými křídly Pána Ježíše Krista. Existuje v celém multivesmíru nějaká síla, která by vám mohla zabránit, abyste obdrželi tyto nanejvýš vybrané atributy Absolutní nové přirozenosti Pána Ježíše Krista? Taková myšlenka, stav či kondice jsou byt' i vzdáleně nemyslitelné.

A třetím bodem, který dnes potřebuje vysvětlení, je to, co se vztahuje ke sdělení v Doplnku 15 a které naznačuje, že každý na planetě Nula, celkem vzato každý, je zde na základě osobní a individuální dohody mezi ním a Pánem Ježíšem Kristem. Toto sdělení se vztahuje k záležitosti, o které se Pán Ježíš Kristus mnohokrát zmiňuje v knihách Nového zjevení a která se znovu potvrzuje v Doplnku 15, že negativní stav je experiment. Co to znamená experiment?

Pohlížíte-li na pojetí toho, co experiment znamená v typicky vědeckém chápání tohoto pojmu, postřehnete následující fakta: Především je tu otázka či hypotéza. Jak si vzpomínáte, otázkou v tomto případě bylo: Je život možný bez Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejích pravých duchovních principů? A je-li možný, jaký život by to byl a jak by se srovnával se životem, který vychází z Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejích pravých duchovních principů? Druhým krokem v tomto procesu je ustanovení velmi podrobných a zvláštních podmínek, za nichž se tato hypotéza vyzkouší tím nanejvýš spolehlivým, platným a dopady majícím způsobem. Za tím účelem do nejmenšího detailu definujete to, jak se takový pokus provede. Vyhledáte dobrovolníky, kteří souhlasí s účastí v tomto experimentu. Každému takovému dobrovolníkovi přiřadíte velmi podrobnou, jedinečnou a zvláštní roli, formu chování, identitu, osudovou náplň, mysl, osobnost atd. a to, co má dělat a čím má být a jak to má dělat a jak má být. Jestliže takový dobrovolník souhlasí s tímto zvláštním pověřením, zahrnete ho do experimentu s tím, že se chápe, že tento pokus bude především pokračovat pouze a jen do té doby, než se testovaná hypotéza či otázka plně, spolehlivě a platně zodpoví ke spokojenosti všech - což znamená do té doby, než se získá plné poučení a stane se integrální součástí mysli všech; a za druhé všechny dobrovolníky odměníte tím, že budou vyvedeni ven z okolností tohoto pokusu a umístíte je zpět tam, kam patří - do pozitivního stavu. Jestliže dobrovolník nějakou náhodou nesouhlasí s tímto experimentem, či se pro něj shledává nevhodným, z tohoto procesu ho vyloučíte.

Z tohoto popisu můžete nyní získat lepší pochopení toho, proč se v Doplnku 15 naznačuje, že prakticky každý se na planetě Nula a v zóně vymístění nachází na základě dohody mezi ním a Pánem Ježíšem Kristem, a proč je každý tak, či onak spojen s Novým zjevením, skrze něž Pán Ježíš Kristus zjevuje všechny tyto záležitosti, a proč je každý takový, jaký je. Takže jak můžete vidět, jelikož je negativní stav fakticky experimentem na multiverzální úrovni, dle pravidel platného a spolehlivého pokusu musí proběhnout od začátku do konce. To jasně naznačuje, že měl jak svůj počátek v době, kdy byl aktivován negativní stav a uveden do procesu stávání se tím, čím je, tak bude mít i svůj konec - z prostého důvodu, že každý pokus je doveden ke svým důsledkům, aby nastalo poučení a přineslo požadované plody. Jinak by nic nedávalo smysl. Tato vysvětlení vám též umožňuje pochopit, proč nikdo nikdy nemůže být zatracen či odsouzen na věčnost pobývat v peklech či negativním stavu, jak byste měli věřit dle bláznivých náboženství na planetě Nula a v zóně vymístění.

Takže na základě souhlasu s účastí v tomto pokusu v jakékoli roli, přirozenosti či identitě, jedinec také zcela a plně souhlasil, že bude spasen z jakýchkoli protivných důsledků tohoto experimentu. Jinými slovy bylo každému slíbeno, že na konci pokusu se vrátí na své právoplatné místo - do pozitivního stavu, který bude aktivován ve své plné a úplné kondici v době ukončení tohoto experimentu - jak se popisuje v kapitole osmnácté *Nového zjevení Pána Ježíše Krista*. A to je prozatím vše.“